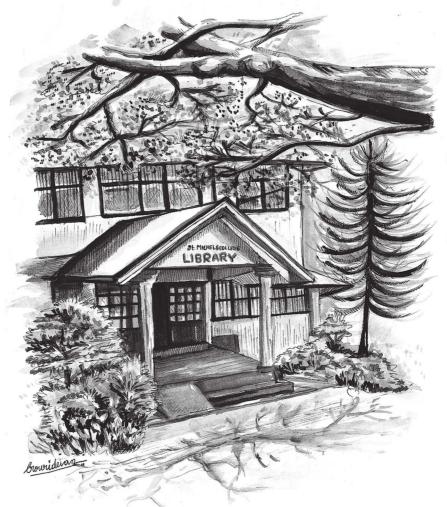
കഥക്കുുട്ടം... കവിതക്കുുടം...

Published by St. Michael's College Library, Cherthala

റിത്തുമോൾ റിച്ചാർഡ് ഒന്നാം വർഷ ബി. എ ഇംഗ്ലീഷ്

നാം നടന്നുനീങ്ങവേ കാലവും പെയ്തൊഴിയുന്നു. ഋതുക്കൾ മാറിവരുന്നു മാസങ്ങൾ കടന്നു പോകുന്നു.

ഇതളുകൾ വേർപ്പെട്ട പൂവിനു തുല്യമാം വിധം പോകുന്നു. കാലമെന്ന ചക്രവ്യൂഹം പല ദുർഘടമാം വഴികളിലൂടെ ചൂടും തണുപ്പും നിറഞ്ഞ സത്യവും നുണയും ഉൾക്കൊണ്ട് പകലെന്നോ രാത്രിയെന്നോ കൂടാതെ യാത്രതുടരുകയാണ്.

കാലം മായ്ക്കാത്ത മുറിവുകളില്ല കാലത്തോടൊപ്പം മാറാത്ത മനുഷ്യനില്ല പുത്തൻ മാർഗ്ഗങ്ങൾ പിന്തുടരാം യൗവ്വനത്തെ പൊടിതട്ടിയെടുക്കാം വർണ്ണക്കടലാസുകൾ കൊണ്ട് അലങ്കരിക്കാം കാലമെന്ന തുലികയെ.

ഓർമ്മകൾ....

ഒരു സൂര്യ പ്രഭയുളള ദിവസം, ചുറ്റിനും പക്ഷികളുടെ കിളി നാദം നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന ആ പൊൻ പുലരിയിൽ ലക്ഷ്മി മെല്ലെ മിഴി തുറന്നു. അവൾ വീടിന്റെ ഉമ്മറത്തേക്ക് ഇറങ്ങി. പൊൻപ്രഭയുളള ആ പുലരിയിൽ സൂര്യ രശ്മികൾ ഇടതൂർന്ന മരങ്ങളുടെ ഇലകളിൽ തട്ടി വരുന്ന രംഗം ആസ്വദിക്കുമ്പോൾ പുറകിൽ നിന്ന് ഒരു വിളി, ലക്ഷ്മി ക്കുട്ടീ.... വന്ന് ചായകുടിക്കൂ.... അത് മറ്റാരുമായിരുന്നില്ല, ലക്ഷ്മിയുടെ മാതാവിന്റെ സഹോദരിയാണ്. ലക്ഷ്മി അവളുടെ വല്യമ്മയുടേയും വല്യച്ചന്റേയും കൂടെയാണ് താമസം. അവൾ വീടിന്റെ ഉളളിലേക്ക് കടന്നു ചെന്ന് വല്യമ്മയുടെ കയ്യിൽ നിന്ന് ചായ വാങ്ങി. എന്നിട്ട് മെല്ലെ അവൾ മുറ്റത്തുകൂടി ഇറങ്ങി നടന്നു.

ലക്ഷ്മിയുടെ വല്യമ്മയുടെ വീടിനു ചുറ്റും മാന്തോപ്പായിരുന്നു. അവൾ മെല്ലെ ആ മാന്തോപ്പിലേക്ക് നടന്നു. എല്ലാ ദിവസവും പ്രഭാത ത്തിൽ ചായയുമായി ആ മാന്തോപ്പിൽ എത്തുമായിരുന്നു. കുറച്ചു സമയം അവിടെ ചിലവഴിച്ചതിനു ശേഷം അവൾ വീണ്ടും വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങും. അവളുടെ വല്യച്ഛനും വല്യമ്മയും അവളെ സ്വന്തം മകളെ പ്പോലെയാണ് സ്നേഹിച്ചിരുന്നത്.

അവൾക്ക് കേവലം മൂന്ന് വയസ്സ് പ്രായമുളളപ്പോൾ അമ്മയെ അവൾക്ക് നഷ്മായി. പിന്നീട് അവൾക്ക്അച്ഛനും അമ്മയുമെല്ലാം അച്ഛനായിരുന്നു. ലക്ഷ്മിയും അച്ഛനും അമ്മയും വല്യമ്മയും വല്യച്ഛനും എല്ലാവരുംകൂടി അവരുടെ തറവാട്ടു വീട്ടിലാണ് താമസ്സി ച്ചിരുന്നത്. അവൾക്ക് ഏഴ് വയസ്സ് പ്രായമായപ്പോൾ ഒരു വാഹനാപകട ത്തിൽഅവളുടെ അച്ഛനേയും അവൾക്ക് നഷ്ടമായി. പിന്നീട് അച്ഛനും അമ്മയും ഇല്ലാത്ത കുറവ് അറിയിക്കാതെയാണ് വല്യമ്മയും വല്യച്ഛനും അവളെ വളർത്തിയത്.

ഇപ്പോൾ ലക്ഷ്മിക്ക് പതിനേഴ് വയസ്സായി. നീണ്ട പത്തു വർഷങ്ങൾ അവളുടെ ജീവിതത്തിലൂടെ അങ്ങനെ കടന്നുപോയി. ആ മാന്തോപ്പിൽ അവൾക്ക് ഒരു സുഹൃത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നു. കുട്ടിക്കാലം മുതലെ അവൾ ആ അണ്ണാൻ കുഞ്ഞുമായി ഒരു ആത്മബന്ധം പുലർത്തി യിരുന്നു. എല്ലാ ദിവസവും പ്രഭാതത്തിൽ അവൾ ആ മാന്തോപ്പിൽ എത്തുന്നത് ആ അണ്ണാൻ കുഞ്ഞിന് ചായ നല്കുവാനായിരുന്നു. അവൾ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് അവൾ അവനും ഭക്ഷണം നല്കുമായി രുന്നു.

ഒരു ദിവസം പ്രഭാതത്തിൽ മാന്തോപ്പിൽപ്പോയ ലക്ഷ്മി തിരി ച്ചെത്തിയില്ല. വല്യമ്മ അവളെ അമ്പേഷിച്ച് തോട്ടത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങി. അവൾ അവിടെ തളർന്നുകിടക്കുന്നതുകണ്ടു. പെട്ടെന്ന് വല്യമ്മയ്ക്ക് ആ മരം ഓർമ്മവന്നു. വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് അവളുടെ അച്ഛൻ നട്ട മരമായിരുന്നു അത്. അവൾ അണ്ണാനെ കാണുവാൻ മാത്രമല്ല, ആ മാന്തോപ്പിലേക്ക് പോയിരുന്നത് തന്റെ അച്ഛന്റെ ഓർമ്മയായിരുന്ന ആ മാവുമായി സമയം ചിലവഴിക്കാൻ ആയിരുന്നു. അത് അവളുടെ അച്ഛന്റെ സ്നേഹവും ഓർമ്മയും ഉറങ്ങുന്ന മാന്തോപ്പായിരുന്നു.

ആ മാന്തോഷിൽ

പാർത്ഥിക് മനോജ്

ജീവിതത്തിലെ എല്ലാത്തിരക്കുകളും എന്നെ മടുപ്പിക്കുമ്പോൾ ഒരല്പം ആശ്വാസം എനിക്കു ലഭിക്കുന്നത് ആ മാന്തോപ്പിൽ വിശ്രമി ക്കുമ്പോഴാണ്. എന്നെ ജിവിതത്തിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കിതന്നത്. കുറച്ചുകാലം മുൻപ് വരേയുളള എന്റെ സ്വഭാവം ഈ രീതിയിൽ മാറാൻ ഈ മാന്തോപ്പ് ഒരു വലിയ കാരണമാണ്.

ഞാൻ എന്ന ഭാവവും, എവിടെയും ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചതുപോലെ എത്തിച്ചേരാത്ത ദു:ഖവും എന്റെ ഉളളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആർക്കും ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത സ്വഭാവം. ഓരോ ദുശീലങ്ങളും എന്നിലേക്ക് വന്നു ചേർന്നു. അപ്രതീക്ഷിതമായാണ് എന്റെ വണ്ടി ഒരു മാന്തോപ്പിന്റെ വശത്ത് നിന്നത്. ഇതുവരെ ഞാൻ ആ വഴി പോയിട്ടില്ല. ഞാൻ ആ മാന്തോപ്പിലേക്ക് നടന്നു. അവിടെ ഒരാൾ ഇരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അടു എനിക്ക് അറിയണമായി ത്തുളള വർക്ക്ഷോപ്പ് എവിടെയാണെന്ന് രുന്നു. ഞാൻ അയാളോട് ചോദിച്ചു. എന്നാൽ അതിനെപ്പറ്റി അയാൾ ഒന്നും മിണ്ടിയതേയില്ല. എനിക്ക് ദേഷ്യം അടക്കാനാവാതെ, എനിക്ക് പറയാൻ തോന്നിയത് എല്ലാം അദ്ദേഹത്തിനോട് പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ഒരു പുഞ്ചിരിയായിരുന്നു അയാളുടെ മറുപടി. എങ്ങനെയോ നടന്ന് ഞാൻ പിറ്റേദിവസം ഞാൻ വണ്ടി എടുക്കാൻ പോയപ്പോൾ വീട്ടിലെത്തി. വീണ്ടും അയാൾ അവിടെത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നു. എനിക്ക് അയാളെ കണ്ട പ്പോൾ തന്നെ ദേഷ്യം തോന്നി. പിറ്റേ ദിവസം ആ വഴി പോയപ്പോഴും അയാളെ കണ്ടു. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്തേക്ക് പോയി. ആയാൾക്ക് ഒത്തിരി പ്രായം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല്, ഞാൻ ചോദിച്ചു എന്താണ് ഞാൻ നിങ്ങളെ എന്തൊക്കെ പറഞ്ഞിട്ടും നിങ്ങൾ എന്നെ ഒന്നും പറ യാത്തെ. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു എനിക്ക് നിന്റെ വിഷമങ്ങൾ മനസ്സിലാകും നീ പറഞ്ഞതെല്ലാം നിന്റെ ദു:ഖമാണെന്നും, ഞാൻ പ്രതികരിച്ചിരുന്നെ ങ്കിൽ നീ ഇത്രയും നന്നായി സംസാരിക്കുമായിരുന്നില്ലല്ലോ. പറഞ്ഞു എനിക്കെന്റെ ദു:ഖം പറയാൻ ആരുമില്ല. എന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാനും, നിങ്ങളെന്താണ് ഇവിടെ ഒറ്റക്കിരിക്കുന്നത്. ഒന്നും മിണ്ടാതെ അയാൾ ചിരിച്ചു. കുറച്ചുനാൾ ഞാൻ അവിടെ വന്നിരിക്കുമാ യിരുന്നു. എന്നാൽ അയാളെ കാണാനേ കഴിഞ്ഞില്ല. ഞാൻ തിരക്കിയ പ്പോൾ അറിയാൻ കഴിഞ്ഞത് ആയാൾ മരിച്ചുവെന്നാണ്.

The mysterious Holm

A bright sunny day. Rahul and his friends were travelling in their jeep. They were planning to enjoy the weekend in a forest. Rahul, Kathik, Alex and Joseph are friends from childhood and they are working in famous IT company in the city. From impiety of the city, they passed in to the green of the forest. Suddenly, dark clouds covered the face of the sun and the atmosphere became dark and the four young men's jeep was camouflaged by a storm and they lost their control over their jeep and crashed in to a tree . They realized that they had lost their way and reached an isolated island . However, they were really scared seeing the terrible atmosphere but decided to move on.

Everyone was very hungry and tired. They were totally amazed by the beauty of the island, which they had somehow reached. That island was covered with flowers, trees and fruits. They plucked some of the fruits and ate it. All of them became astonished because inside every fruit, there were precious gems instead of seeds. The young men collected all of the gems and put it in their bags. Suddenly they fell in to a deep slumber. When they open the their eyes, they perceived that they were lying inside a palace. It was a modern ornate belfry: but they could not remember how they got inside. However, they decided to see all the rooms of the palace and got amused wondering that who had build such a splendid castle in this deserted Holm . They searched all the rooms and went to the under ground. They thought that it may be fully dark in the underground, however it was also bright like all other rooms. After sometime, they found a secret door under the floor and also got its key from right next to it. The secret door was covered with a carpet nevertheless, they opened that door and entered in to that room. The four young men were again shocked because there were four parts inside the room and got confused to go with which path. Finally they decided to go alone. So, Rahul select the first path and Karthik selected the second one. Alex and Joseph selected the third and fourth path respectively. Karthik entered in to a room which was beautifully decorated with different lamps and he noticed many bags: similar to them was gathering in that room. He slowly went near to that bags and picked one among

them. He open it and got astonished. It was fully of precious gems that they got from the fruits. Suddenly, the lights went out and room was swallowed by darkness .

Alex get in to the third room and he was welcomed by a heap of skeletons after seeing that sight, his consciousness was lost and he fell down on to the skeletons heap. Joseph infiltrated in to the last room where he saw three graves. He saw the dead bodies of his friends Karthik and Alex in that graves and that was a blood curdling sight both of them was brutally murdered. He looked at the third tomb with fear. There was a big snake in that tomb which wrapped around and engulfed him completely. Without knowing things, Rahul continued his journey through the first path. At the end of the path, he entered in to a small room: which was covered with different types of flowers and butterflies. He saw a girl in side the room weeping and was shocked to see a surviving human inside the castle. Seeing at least one human being in that fort of death was not only a relief to him but he also had faith that he would be saved . He consoled her by asking who she is and how she got her. She told that her name is Daya and she and her friends had come for a adventurous trip in the forest. Unfortunately, they lost their way and somehow got here. Now their group went astray. Rahul said, he also missed his friends and they planned to escape from the castle and started to find a way to get away.

At that moment a giant monster appeared by blocking the way. Both of them ran in fear of life. Immediately, she grabbed his arm: so that he could not run. He become terrified and looked back. Rahul become petrified as he saw a horrifying creature instead of Daya. That creature grabbed him by the neck: bit the blood vessel and drank the blood. He screamed loudly and so the jeep suddenly stopped. His companions were horrified and asked him what had happened. He could not believe that what he had seen was a dream. His friends made fun of him when he said he had a nightmare. When Rahul said that they would cancel the trip, they continue to renege on his words. Meanwhile, none of them noticed that they had lost their way. At last they came together in an isolated island. Rahul was shocked when he saw that island because it was the same island he had seen in his dream. This sight made him even more terrified and he requested his friends to leave as soon as possible. But they denied his appeal and continued their journey to that island. Let with no other option, Rahul also followed them. Seeing this, a girl inside the darkness of the palace smiled mysteriously.

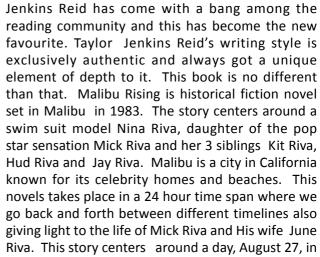

Jayalekshmi III B A English

When there is a rain of words
Finding all the meanings in it,
I can't find another beauty than you.
You are the language of mind
Who wanders for knowing your soul.
You are the last friend of happiness
And disappointment.
You are the smartest speaker who
Can speak without speaking.
You are the traveler who find
New world of vision and
New rhythm of sound.

Malibu Rising: A review

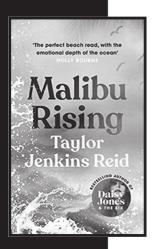
I did not have any expectations when I took this book in my hand. All I knew was that Malibu Rising by Taylor

Malibu at 28150 Cliffside drive at the home of Nina Riva where one of the most notorious parties in los Angeles history is taking place. But around mid night the party goes wildly out of control and the coast line of Malibu along with Nina Riva's home catches fire and burns down to ashes.

This book is definitely a five star read . I laughed and smiled and cried along with the characters in the novel. All the characters in the novel are equally flawed and messy in its own way that we can always relate to. The characters, the setting, it all felt so real that we'll somehow end up on the internet searching 'is Malibu Rising a True story?' even though we know it is not. This story has the emotional depth of the ocean and its impossible not to love this amazing piece of work. And as always, Taylor Jenkins Reid never disappoints.

"Because, just as it is in Malibu's nature to burn, so was it in particular person's nature to set fire and walk away 'there we go, Taylor Jenkins Reid hooks us up from the very first line.

Aleena S
II B A English

DESIRE

Rittumol Richard Ist B A English

Like a rainbow in the sky Like an ocellus in fly Set by my side Far as I slide Hangouts with chum Beats in the drum Adoring every single point Fulfills the desire outright.

Slacken Hearts

Sona C Thomas I st B A English

I was born with beauty
I had grown up and passed my youth
I gave life to all and
Maintained their breath
All of them called me
'Mother earth'

My son embraced all of you My daughter fed your thirst I brought about all your needs But think, What you gave me in return?

You cut my trees and naked me
You tainted my son
And defiled my daughter
I pardoned you as much,
But you didn't show any slackness
I loved you with all my heart,
Cared you and sacrificed for you
But you rewarded me with enmity
Why?

मेरी यारो

अनुजा लाल प्रथम वर्ष अंग्रेजी विभाग

यूही न छोडेगी तुम्हे यारो। याद बसे है दिल में हाज़ारो। दोस्ती करती तो निभाएगे ज़रूर। चाहे तुम याद न करो हमारी।

> भूलने से नहीं भूल पाते हर रोज़ तुम याद आते। बनाने से नहीं बनती है दोस्ती यारो

वह तो ऊपरवाले की मेहरबानी है। चुलबुली सी यारी है हमारी याद रखेंगे दिल में ये सारी।

नैना

कृष्णजा के अनिल बी कॉमे **प्रथमवर्ष**

नैना पन्द्रह साल की लड़की थी। वह अपनी ज़िन्दगी ख़ुशी से चल रहे थे। वह एक साधारण लड़की थी। जब वह अपने नए स्कूल में शामिल हुई तो उसके कई सपने थे। लेकिन उसके अपना सब कुछ खो दिया। क्योंकि वह मोटी होने के कारण उसके दोस्त उसका मजाक उड़ाते है। वह सारा ये सोचकर रोती थी। वह सब कुछ ड़रती थी।

एक साल के बाद अपने परिवार के सहयोग से वह हर चीज से उबर गई। वह अपने नया जीवन शरू किया। वह सपने देखने लगी। वह एक अभिनेत्री बनना चाहती है। उसने अपने सपनों के लिए कडी मेहनत की। वह खुद पर विश्वास करने लगी। कभी-कभी बुरा वक्त आगे बढना सिखाता है।

स्पिरिट

मिट्टी के मन में कुछ बीज ऐसे होते हैं जो बारिश से ही अंकुरित होते हैं। हृदय के कारण ही आत्मा में जीवन की चिंगारी है जिसमें एक चुम्बन की न बुझने वाली प्यार और एक जलता हुआ फूल है। एक शब्द की मिठास से भरे मुंह के साथ एक अनकही प्यारी मीठे शब्द के साथ होठों को फैलाते हुए मौन के प्याले में एक दूसरे को देखते हुए।

आलट्रिन निकॉलास जॉसफ प्रथम वर्ष अंग्रेजी विभाग